

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 2470/06
29.11.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Наде Кљајевић и Катарине Манојловић-Андрић, чланова већа, са саветником Миланом Комленовићем, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиља АА и ББ, против тужене Владе Републике Србије, са заинтересованим лицима ВВ, ГГ, "ДД" и ЋЋ, ради поништаја решења 24 бр. 119-1881/2006 од 13. априла 2006. године, у предмету разрешења дужности чланова Управног одбора, у нејавној седници већа одржаној дана 29.11.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Владе Републике Србије, 24 број 119-1881/2006. од 13.04.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем о разрешењу и именовану председника и чланова Управног одбора, Дома ученика средњих школа у Нишу ставом I разрешавају се дужности у Управном одбору тужиље АА и ББ, као чланови одбора и ЕЕ, као председник, а ставом II за чланове се именују ГГ и ЋЋ.

Тужиље тужбом оспоравају законитост наведеног решења указујући да су у Управни одбор Дома именоване решењем Владе Републике Србије од 26.01.2006. године, на период од четири године, како је то Статутом "ЖЖ" регулисано, а два месеца након тога оспореним решењем разрешене дужности као чланови Управног одбора. Сматрају да је решењем којим су разрешене дужности чланова Управног одбора Дома два месеца након именовања повређен закон на њихову штету, а која повреда се огледа у чињеници да оспорено решење има само диспозитив, али не и образложење из којег би се могло утврдити на основу чега је донето, односно да ли је чињенично стање правилно и потпуно утврђено, те да ли је на то чињенично стање примењен одговарајући материјални пропис. Предлажу да Врховни суд Србије уважи тужбу и поништи оспорено решење.

Поступајући у смислу одредбе члана 31. Закона о Управним споровима Врховни суд Србије је доставио туженом органу препис тужбе са захтевом за достављање одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари. Тужени орган је доставио одговор на тужбу наводећи да су наводи тужбе неосновани и предложио да суд тужбу као такву одбије, али уз одговор на тужбу није доставио тражене списе предмета. Како тужени орган није доставио списе предмета Врховни суд Србије је на основу члана 31. став 3. Закона о Управним споровима („Службени лист СРЈ“ број 46/96), о тужби одлучио и без списка предмета.

Оцењујући законитост оспореног решења, наводе тужбе те одговора на тужбу Врховни суд Србије је нашао да ово решење садржи недостатке због којих се не може испитати. Наиме, оспорено решење треба да има облик и саставне делове прописане одредбом члана 196. Закона о општем управном поступку, међутим решење не садржи образложење, па се из таквог решења не види на основу ког утврђеног чињеничног стања и применом којих правних прописа је решено као у диспозитиву, због чега суд није у могућности да оцени нити њихову законитост у материјално-правном смислу. Како оспорено решење нема образложење суд је поништио решење имајући у виду захтев тужбе.

Из напред наведених разлога Врховни суд Србије је на основу члана 31. став 3. у вези члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде, с тим што је тужени орган у поновном поступку дужан да отклони учињене повреде правила поступка на које му је указано овом пресудом,

при чему је везан примедбама и правним схватањем суда у смислу члана 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 29.11.2007. године, под У.2470/06

Записничар Председник већа-судија

Милан Комленовић, с.р. Милене Саватић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РС